

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vi har nedsat en velfærdskommission og bedt den om at gøre et arbejde færdigt ud fra en given tidsplan, og så overholder vi naturligvis i respekt for de beslutninger den tidsplan, som vi har lagt for Velfærdskommissionen.

Lad mig så sige til fru Lotte Bundsgaard, at det godt kan være, at fru Lotte Bundsgaard synes, det er irriterende, at hun ikke kan få noget at vide af os her. Men vi lader os altså ikke trække rundt i manegen af, at Socialdemokratiet lige pludselig selv ændrede sin køreplan.

Vi har lagt en køreplan, den holder vi fast i, og det får jo ingen betydning for implementeringen. Det er jo ren processnak, for begge partier er enige om, at velfærdsreformer først kan træde i kraft efter næste valg, så om vi træffer beslutningen nu eller til næste forår er ligegyldigt.

Jeg er nemlig helt sikker på, selv om det ikke er mig, der udskriver valg i det her land, at der ikke kommer noget valg før jul. Ellers må statsministeren rette mig senere.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det var en interessant debat, der var før, mellem hr. Villy Søvnald og hr. Jens Rohde om uligheder og det tekniske ulighedsbegreb, der ligger i, at øget ulighed kommer af, at folk kommer i arbejde – det er sådan set korrekt nok. Men er det ikke korrekt, sådan som socialministeren af vanvare kom til at sige, at den øgede ulighed sådan set også er et aktivt resultat af regeringens politik?

Det er jo klart, at når man laver skattelettelse, som giver størst skattelettelse til dem, der har den højeste indkomst, og ingen skattelettelse til dem, som har den laveste – altså dem, der er på overførselsindkomst – så øger man aktivt uligheden på den ene måde.

Den anden måde, hvorpå man aktivt øger uligheden, er, at for dem, som i forvejen har allersværest ved at komme ind på arbejdsmarkedet, sætter man loft over ydelsen. Det vil sige, at man sætter dem ned i ydelse. Det er to aktive handlinger, som er med til at øge uligheden, og som – sådan som socialministeren ganske rigtigt sagde det og brugte som begrundelse – skulle give dynamik. Er hr. Jens Rohde ikke enig i den konstatering?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Forskellen på den måde, vi anskuer verden på, er jo ret markant her. For hr. Ole Sohns udgangspunkt er ligesom hr. Jørgen Arbo-Bæhrs i det første spørgsmål den passive forsørgelse: at folk skal være i passiv forsørgelse.

Det er vi lodret uenige i. Vi skal altid sørge for – altid sørge for – at det kan betale sig at arbejde, om det så kun er 5 timer om ugen. Det er dog et skridt ind på arbejdsmarkedet. Sådan må det være. Der er jo også rettigheder og pligter i det her land.

Så vil jeg lige rette en lille misforståelse for hr. Ole Sohn. Vi har givet skattelettelse til alle. Det er rigtigt, at overførselsindkomsterne ikke kom med, men folk på overførselsindkomster er nok dem, der har størst gavn af, at afgifterne ikke længere stiger i det her land. For hvem brugte den største del af sin indkomst på alle de afgifter, som blev gennemført, dengang der sad en regering, som hr. Ole Sohn var parlamentarisk grundlag for? Det gjorde de svageste, det gjorde de fattigste. For dem betyder det enormt meget, at vi har et skattestop.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er det altså sådan, at hvis man gør regnebrevet op, så er de, der ikke har fået skattelettelse, sådan set dem, der er blevet belemret med en lang række øgede udgifter i form af stigende udgifter til kollektiv trafik, daginstitutionspasning, aftenskoleundervisning, og man kunne blive ved i en uendelighed. Deres disponible indkomst er bestemt ikke blevet højere. Men jeg er da glad for, at det var et meget svagt forsøg på tilbagevisning af, at der faktisk aktivt er blevet skabt ulighed.

Så var der i øvrigt intet i mit spørgsmål, der gik i retning af, at SF mener, at det er en fordel at være på passiv forsørgelse, tværtimod. Men det er jo lidt paradoksalt, som man i øvrigt også kan læse i Børsen i dag, at beskæftigelsesministeren nu vil til at straffe arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, fordi man ikke kan skaffe kvalificerede bankrådgivere. De to ting hænger jo ikke sammen. Man kan jo ikke sige, at man nu sætter kontanthjælpen eller dagpengene ned og strammer reglerne, fordi man i den anden ende ikke kan få kvalificerede bankrådgivere. Der er ikke sammenhæng i regeringens politik.